

TENNISSTER ELISE TAMAËLA

EEN VROUW VOELT INTIEMER

Ze nam een pauze van anderhalf jaar, maar dat had niets met haar coming out te maken. Proftennisster Elise Tamaëla (26) heeft er 'nul' problemen mee. En probeert en passant te verklaren waarom er statistisch gezien meer lesbiennes in de tenniswereld rondlopen.

'Ik haatte tennis. Voordat ik stopte, raakte ik verstrikt in het kleine tenniswereldje. Mijn leven bestond alleen nog maar uit tennis, tennis en tennis. Ik wilde ontdekken wat het leven nog meer te bieden heeft. Nu studeer ik, heb leuke vrienden en een lieve vriendin. Sinds afgelopen zomer kriebelt het en speel ik weer met plezier. Juist die andere dingen naast het trainen en spelen, geven mij energie. Ik hoop dat ik daardoor beter presteer dan voor de pauze.

Ik werk nu met een klein team aan mijn spel, conditie en mentale focus. Vanuit de challengers hoop ik hogerop te komen in de ranking. Het topsportbestaan staat nu iets minder centraal dan voor de pauze: plezier is voor mij een voorwaarde om succesvol te zijn. Op de baan toon ik focus en een killerinstinct, maar wel in combinatie met een ontspannen houding.

Mijn coming out speelde geen rol bij mijn besluit om tijdelijk uit de tenniswereld te stappen. Tot mijn 23ste was ik nooit serieus bezig met liefde; ik had wel vriendjes, maar nooit echt serieus. Toen ik voor het eerst verliefd werd op een Spaanse tennisster vond ik het raar, maar het gevoel werd steeds intenser. Ik kan me bij vrouwen meer geven; het voelt intiemer, veiliger. In vriendschap kan ik wel heel goed met mannen overweg. Mijn ouders vertelde ik het pas na een jaar. Dat had niet te maken met het feit dat mijn vader Moluks is. Hij was in onze familie al vertrouwd met een paar homo's. Ik wist dat zij goed zouden reageren, maar ik stelde het toch alsmaar uit. In de tenniswereld gaat het alleen maar om tennis. Het advies van een enkeling was dan ook: 'Houd je lesbische gevoelens maar voor jezelf'. Dat viel me tegen. Gelukkig vond ik steun bij vele anderen, zodat het snel iets vanzelfsprekends werd. Ik heb mijn lesbische gevoelens goed kunnen delen. Ikzelf heb er 'nul' problemen mee, daarom heb ik geen boodschap aan mensen die mijn gevoelens bewust verzwijgen of er juist een issue van maken. Mijn vriendin is vaak te vinden naast de baan en iedereen reageert prima op haar en ons. De jongens met wie ik voorheen

scharrelde, vragen af en toe nog wel eens als grap: 'Je bent toch niet lesbisch geworden door mij?' Ik zeg dan: 'Ja, dat komt echt door jou!'

Lesbische tennissters

Ooit werd beweerd dat een hoog percentage van de tennissters uit de top 400 lesbisch of minimaal biseksueel is. Dat zou dan komen, omdat de meisjes elkaar tegenkomen onder allerlei omstandigheden en troost zoeken bij elkaar als het tegen zit. Wat een onzin! Alsof je lesbisch gemaakt kunt worden en het, als een ziekte, ook weer over kan gaan!

Ik weet dat in het tennis bovengemiddeld veel vrouwen lesbisch zijn. Dat komt dan volgens mij eerder doordat de vrouwen die de top halen een fysiek gestel en mentaliteit hebben die vaker voorkomt bij lesbische vrouwen. In het professionele topsportbestaan moet je bovendien flexibel en open-minded te zijn. Misschien stellen sommige meisjes zich daardoor eerder open voor lesbische gevoelens. Een andere verklaring heb ik niet. Het gaat mij maar om één ding: als ik kan zijn wie ik ben, voel ik me prettiger. Waar dan ook. Dan presteer ik beter. Dit geldt niet alleen voor de sportwereld, maar net zo goed in bijvoorbeeld de zakenwereld.

Plezier is voor mij een voorwaarde om succesvol te zijn

Onder de mannelijke toptennissers ken ik alleen een Zuid-Amerikaan die homo is, maar dat is zwaar geheim. Verder hoor ik alleen geruchten. Ze zijn er wel, maar procentueel minder dan onder vrouwen. Gek eigenlijk, dat ze nog steeds zo onzichtbaar zijn. Openheid is zo essentieel. Als je zelf geen issue van homoseksualiteit maakt, is het voor anderen ook geen thema. Ik vind het daarom belangrijk dat anderen - zeker mannelijke topsporters - met hun verhaal terecht kunnen bij een vertrouwenspersoon. Het is hoog tijd dat de sportbonden een gezamenlijk meldpunt in het leven roepen.'

H